

Daňové a právní zprávy

červenec srpen 2020

Úvodník

Necovidové prázdniny?

Str. 02

Mezinárodní zdanění

Mezinárodní spolupráce při řešení daňových sporů v Evropské unii

Str. 04

Daňový řád

Novela daňového řádu na druhý pokus přijata

Str. 05

Pracovní právo

Větší novela zákoníku práce (překvapivě velice rychle) schválena - co nás čeká?

Str. 08

Judikátové okénko

Nejvyšší správní soud na téma prekluze

Str. 12

Judikátové okénko

Nejvyšší soud k pracovní smlouvě na „administrativní činnosti“ a souběhu s funkcí člena představenstva družstva

Str. 14

Judikátové okénko

Nejvyšší správní soud ve věci mezinárodního pronájmu pracovní síly

Str. 16

Judikátové okénko

Rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-276/18 KrakVet

Str.18

Úvodník

Necovidové prázdniny?

Libor Frýzek

libor.fryzek@cz.ey.com
+420 731 627 004

Covid 19 a s ním související daňová opatření jsou od půlky března naprosto beznadějně nejčastějším tématem našich daňových zpráv a mediálního prostoru obecně. Opatření se objevují stále další a tempo neutuchá. Pokud by měla přijít druhá vlna a další opatření, začnou být Covid novinky pomalu únavné. Bez jakékoliv ambice odhadovat, co se stane, a interpretovat zvýšené počty nakažených v jednotlivých ohniscích a neochotu Slovinců nás pustit do Chorvatska k moři bychom si měli všichni o prázdninách od pandemie odpočinout. A když už tématem budou daně (ano, někteří bez nich nedokážeme žít ani o prázdninách), tak by to neměla být zvláštní pandemická opatření, ale něco daňově prostého a normálního.

Pokud se tedy budete chtít nad něčím daňovým v létě strategicky zamyslet, tak doporučuji uplatňování - nebo spíše neuplatňování - srážkové daně u plateb do zahraničí. Česká historie donedávna stála na historickém, právně nezávazném pokynu státní správy a dle něj ustálené praxi. Odškrtnu si potvrzení zahraničního správce daně o daňovém domicilu příjemce a jeho vlastní prohlášení, že je skutečným vlastníkem, a mám po starostech. Příjem je osvobozen od srážkové daně. Při bližším pohledu je asi zjevné, že zahraniční správce daně nemá sebemenší motivaci daňový domicil nevydat, protože je prostě rád, že mu někdo chce zaplatit v jeho zemi daň. Prohlášení zahraničního příjemce, že je skutečným vlastníkem, je ještě zjevnější, protože mu umožní bezbolestně snížit českou srážkovou daň. Prohlásit, že si myslím, že příjem skutečně vlastním, abych neplatil českou daň - tady asi opravdu není co ztratit.

Tohle mělo vždy potenciál, že se nebude líbit správcům daně v zemi zdroje, kteří přicházejí o srážkovou daň. A skutečně. Začínáme mít poměrně velkou sbírku soudních rozhodnutí, která dala za pravdu správci daně. Známa jsou zejména evropská rozhodnutí, která potvrdila doměrky srážkové daně dánského správce daně při platbě lucemburskému holdingu.¹ Poslední v řadě je nedávné rozhodnutí španělského centrálního daňového soudu. Ten aplikoval obdobnou logiku a odepřel osvobození dividend od srážkové daně při platbě do Lucemburska.² V Čechách máme zejména známé nešťastné rozhodnutí při platbě licenčních poplatků do Ruska.³ Nelze ještě hovořit o ustálené judikatuře, ale trend je zřejmý. Společným jmenovatelem rozhodnutí je pozice správce daně, že příjemce příjmů není jejich skutečným vlastníkem. Ať už formální prohlášení má, nebo nemá.

Srážková daň je samozřejmě doměřena českému plátcí příjmu. Tj. český plátcí příjmu by měl primárně zjišťovat status příjemce, kterému příjem vyplácí. To dává výborně smysl při platbách spřízněným subjektům, kdy se k informacím dostanu. Tak nějak se předpokládá, že ve skupině spřízněných subjektů jsme všichni domluveni a plánujeme společně.

¹ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=211047&doclang=EN>

² <https://globaltaxnews.ey.com/news/2020-5930-spanish-central-tax-court-applies-doctrine-of-eci-danish-cases-to-deny-withholding-tax-exemption-on-dividend-payments-to-eu-shareholders>

³ http://www.nssoud.cz/files/SOUBNI_VYKON/2018/0140106fs_1800032_20191112145758_20191128100021_prevedeno.pdf

Složitější bude situace, kdy si půjčím od třetí strany a platím jí úrok nebo když nakoupím práva či software na trhu a platím licenční poplatky. Existující soudní rozhodnutí naznačují, že prohlášení příjemce nestačí a měl bych zkoumat dále. Indikují, že bych se měl příjemce ptát, kolik má zaměstnanců, kde má přesně sídlo, jak velká je kancelář, kdo mu vede účetnictví, kolik se jich sešlo na poslední valné hromadě a kolik a kde platí daní a co s příjmem ode mě dále udělá. Nevím, jestli se tady obchodní partneři, od kterých kupuji třeba licence, budou chtít až v takovém detailu svěřit. A zkušenost ukazuje, že se občas nechtějí svěřit ani společnosti ze skupiny.

Možná by dával smysl nějaký princip řádné péče a rozumně vynaloženého úsilí, případně princip věděl nebo měl vědět. Tam se obávám ale ještě nejsme. Tak pokud vám o prázdninách svědomí nedovolilo vypnout úplně a opravdu byste se chtěli nad něčím daňovým zamyslet, tak si zkuste projít platby do zahraničí, a co všechno víte o jejich příjemcích.

Všem ostatním hezké a klidné prázdniny.

Pokud by vám o prázdninách svědomí nedovolilo vypnout úplně a opravdu byste se chtěli nad něčím daňovým zamyslet, tak si zkuste projít platby do zahraničí, a co všechno víte o jejich příjemcích.

Mezinárodní zdanění

Mezinárodní spolupráce při řešení daňových sporů v Evropské unii

Karel Hronek
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Poslanecká sněmovna ve třetím čtení schválila návrh zákona, který procesně upravuje mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v rámci Evropské unie. O návrhu zákona jsme vás detailně informovali v našich daňových zprávách ze září 2019.

Předmětem úpravy je stanovení jednotného postupu při řešení sporů o výklad či uplatnění mezinárodních daňových smluv, tj. smluv o zamezení dvojímu zdanění a úmluvy o zamezení dvojímu zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (Arbitrážní konvence).

Přestože je standardně článek o řešení případů dohodou v mezinárodních daňových smlouvách obsažen, neexistuje v České republice prováděcí právní předpis, který by se výslovně řešením případů dohodou zabýval.

Harmonizovaný postup podle nového zákona bude možné zahájit, pokud všechny dotčené státy budou členskými státy EU a všichni dotčení poplatníci budou rezidenty některého z členských států EU. Zjednodušeně bude harmonizovaný postup probíhat v následujících krocích:

- ▶ **Žádost** - postup je iniciován podáním žádosti o zahájení řízení podle mezinárodní smlouvy, při jejímž uplatnění nebo výkladu vznikla sporná otázka. Žádost lze podat do 3 let ode dne, kdy se poplatník dozvěděl o opatření, které vede nebo povede ke vzniku sporné otázky.
- ▶ **Jednostranné vyřešení** - příslušný orgán posoudí přípustnost žádosti nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy žádost přijal. Pokud lze žádosti vyhovět zcela nezávisle na zahraničních orgánech, může tuzemský orgán jednostranně vyřešit spornou otázku.

- ▶ **Řešení sporné otázky dohodou** - pokud jednostranné vyřešení není možné, vstoupí tuzemský orgán do jednání s příslušnými orgány ostatních dotčených států (zahájí tzv. dohodovací postup). Lhůta pro dohodovací postup je 2 roky od rozhodnutí o přípustnosti žádosti (tuto lhůtu lze o 1 rok prodloužit). Případnou dohodu o řešení sporné otázky vtělí do zprávy o výsledku harmonizovaného postupu.
- ▶ **Daňová arbitráž** - pokud uplyne lhůta pro dohodovací postup může poplatník podat žádost o posouzení sporné otázky tzv. poradním orgánem.⁴ K přijetí stanoviska poradního orgánu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů. Stanovisko poradního orgánu se stává závazné, pokud se příslušné orgány do 6 měsíců nedohodnou na řešení sporné otázky.
- ▶ **Vydání zprávy** - tuzemský orgán oznámí poplatníku návrh řešení sporné otázky, tzn. obsah dohody příslušných orgánů, nebo závazné stanovisko poradního orgánu. Pokud tuzemský orgán obdrží souhlas od všech účastníků řízení, vydá zprávu o výsledku harmonizovaného postupu. Pokud nikoliv, postup zastaví. Zprávy budou zveřejňovány Evropskou komisí.

Harmonizovaný postup se jeví jako krok správným směrem k větší právní jistotě poplatníků při řešení přeshraničních daňových sporů, zejména tím, že stanoví jasný postup a pevné lhůty k řešení.

V případě zájmu o podrobnější informace prosím kontaktujte autora článku nebo manažera, se kterým spolupracujete.

Poslanecká sněmovna ve třetím čtení schválila návrh zákona, který procesně upravuje mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v rámci Evropské unie. Předmětem úpravy je stanovení jednotného postupu při řešení sporů o výklad či uplatnění mezinárodních daňových smluv, tj. smluv o zamezení dvojímu zdanění a úmluvy o zamezení dvojímu zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (Arbitrážní konvence).

⁴ Poradní komise se skládá z předsedy, 1 zástupce každého příslušného orgánu a 1 uznávané nezávislé osoby za každý dotčený stát.

Daňový řád

Novela daňového řádu na druhý pokus přijata

Radek Matušík

radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

V průběhu dubna tohoto roku jsme vás informovali o překvapivém nepřijetí významné novely daňového řádu. Vláda zareagovala rychlým předložením nového návrhu zákona, v kterém přistoupila na kompromisní řešení sporných bodů původního návrhu.

Upravený návrh novely prošel legislativním procesem naprosto hladce a 26. června 2020 byl vyhlášen ve Sbírce zákonů. Účinnost novely je stanovena na 1. ledna 2021.

Novela přináší vedle Ministerstvem financí primárně zmiňované elektronizace správy daní řadu dalších zajímavých změn. Vybrané novinky pro vás shrnujeme v tabulce níže.

Jakub Tměj

jakub.tmej@cz.ey.com
+420 735 729 372

	Současná úprava	Novelizovaná úprava
Rozšíření funkcionalit daňové informační schránky (DIS)	V současnosti DIS umožňuje daňovému subjektu nahlížení vybraných informací ze spisu a osobního daňového účtu.	Novela pod heslem „MOJE daně“ značně rozšiřuje využití DIS. Zejména zavádí možnost činit prostřednictvím DIS podání a přijímat korespondenci od správce daně. Nově bude fyzickým osobám, vedle dosavadních způsobů, umožněno přihlásit se do DIS také prostřednictvím elektronického průkazu totožnosti.
Revize sankčního systému	Sazba úroků z prodlení daňového subjektu odpovídá repo sazbě ČNB zvýšené o 14 procentních bodů (p.a.). Stejná výše platí pro úrok z neoprávněného jednání správce daně.	Návrh snižuje výši úroků, které vznikají jak daňovému subjektu, tak správci daně, a to na jednotnou sazbu, která má být rovna repo sazbě ČNB zvýšené o 8 procentních bodů.
Vyplácení nesporné části odpočtu DPH	Současný DŘ nedává správci daně nástroj, díky kterému by mohl vyplatit daňovému subjektu nespornou (neprověřovanou) část daňového odpočtu.	Nově bude zaveden institut zálohy na daňový odpočet, který umožní nespornou část odpočtu připsat dříve. Pro vznik nároku na zálohu musí nesporná část odpočtu dosahovat alespoň 50 tisíc Kč. Správce daně zálohu poplatníkovi předepíše bez zbytečného odkladu a bez návrhu. Vznikne-li předepsáním zálohy vratitelný přeplatek, vrátí jej automaticky do 15 dnů.
Kontrolní postupy	Zahájení a ukončení daňové kontroly je spojeno s ústním jednáním správce daně a daňového subjektu.	Posun od ústního ke korespondenčnímu zahájení/ukončení daňové kontroly.
Toleranční doba při placení daně	Povinnost hradit úrok z prodlení vzniká při neuhrazení daně až počínaje pátým pracovním dnem následujícím po dni splatnosti.	Úrok z prodlení při neuhrazení daně bude vznikat již od čtvrtého kalendářního dne následujícího po splatnosti.
Lhůty pro podání daňového přiznání	U daní vyměřovaných za období 12 měsíců nebo delší (typicky daň z příjmů), činí lhůta pro podání daňového přiznání 3 měsíce od konce zdaňovacího období. Pro subjekty, které mají zákonnou povinnost ověřit účetní závěrku auditorem nebo jejichž přiznání zpracovává daňový poradce, je lhůta prodloužena na 6 měsíců. Plná moc poradci musí být udělena a uplatněna u správce daně v původní, tříměsíční lhůtě.	Zavádí se prodloužení lhůty na 4 měsíce pro případ, že je daňové přiznání podáno elektronicky (tedy např. prostřednictvím rozšířené DIS). U prodloužení lhůty na 6 měsíců se ruší povinnost uplatnit plnou moc daňovému poradci u správce daně v původní, tříměsíční lhůtě. Prakticky tak má daňový subjekt dvě možnosti, jak se dodatečně vyhnout penalizaci za opožděné tvrzení i úhradu daně, pokud nestihne podat daňové přiznání ve standardní 3měsíční lhůtě.

**Zvýšení úroku
z daňového odpočtu**

Současná úprava

Daňovému subjektu náleží úrok z nadměrného odpočtu, který je neoprávněně zadržovaný déle než 4 měsíce, a to ve výši repo sazby ČNB zvýšené o 2 procentní body.

Novelizovaná úprava

Úrok je nově stanoven jako polovina úroku z prodlení, tzn. polovina z repo sazby ČNB zvýšené o 8 procentních bodů.

Během podzimu, s blížící se účinností novely, pro vás přichystáme představení nové úpravy také formou webináře. O podrobnostech vás budeme včas informovat.

V případě dotazů se prosím obraťte na autory článku nebo na tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

Upravený návrh novely daňového řádu prošel legislativním procesem naprosto hladce a 26. června 2020 byl vyhlášen ve Sbírce zákonů. Účinnost novely je stanovena na 1. ledna 2021. Novela přináší vedle Ministerstvem financí primárně zmiňované elektronizace správy daní řadu dalších zajímavých změn.

Pracovní právo

Větší novela zákoníku práce (překvapivě velice rychle) schválena – co nás čeká?

Ondřej Havránek
Ondrej.Havranek@cz.eylaw.com
+420 703 891 387

Barbora Suchá
Barbora.Sucha@cz.eylaw.com
+420 704 865 122

Zaměstnavatelé, personalisté, právníci, poradci a vůbec všichni, kdo mají co do činění se zaměstnanci, měli v posledních měsících plné ruce práce s řešením nekončící série nezvyklých situací plynoucích z koronavirové pandemie. V řadě společností stále probíhá postupný návrat na pracoviště, další řeší částečnou nezaměstnanost a žádosti o příspěvky z programu Antivirus, jiné digitalizaci pracovního procesu a nové nastavení režimu homeoffice...

A do toho všeho nám zákonodárce zvládl prohnat podstatnou novelu zákoníku práce legislativním procesem – od schvalování v prvním čtení v Poslanecké sněmovně až po vyhlášení ve Sbírce zákonů (pod č. 285/2020 Sb.) – během pouhého 1,5 měsíce. Rychlost v českém (pracovně)právním prostředí vskutku nevídaná.

První verze novely obsahující podstatné změny například v oblasti dovolené byla sice předložena Sněmovně už v roce 2016, řada personalistů i stihla absolvovat různá školení, následně však tato verze „spadla pod stůl“. S konečným zněním jsou zde sice určité podobnosti, řada věcí je ale jinak.

Proč najednou takový kvant se schvalováním, navíc v době zcela jiných priorit? Součástí novely zákoníku práce je mimo jiné implementace novely směrnice EU o vysílání zaměstnanců (2018/957), kterou musí ČR provést nejpozději do 30. července 2020.

Některé části novely zákoníku práce proto budou účinné právě od 30. července, zbytek od 1. ledna 2021 (zejména část týkající se dovolené). Na letošní převážně tuzemskou dovolenou nám tak zákonodárce připravil moc pěkný program: budeme se učit, jak v příštím roce správně počítat – dovolenou!

Dovolená od 1. ledna 2021

Nejzásadnější otázku pro zaměstnance i zaměstnavatele, tedy samotnou výměru dovolené, aktuální novela neřeší. Prozatím tedy stále platí minimálně 4týdenní dovolená za rok.

Schválená novela zákoníku práce především nastavuje nová pravidla pro výpočet dovolené. Délka dovolené se nově bude počítat na hodiny podle úvazku zaměstnance (jeho stanovené týdenní pracovní doby nebo sjednané kratší pracovní doby). Např. 5 týdnů dovolené při plném úvazku bude znamenat $5 \times 40 = 200$ hodin dovolené za rok.

Pro vznik práva na dovolenou za kalendářní rok už nebude nutné odpracovat 60 dnů – postačí odpracovat 4 týdny úvazku zaměstnance, aby mu za každý odpracovaný týden vznikl nárok na 1/52 dovolené. Při odpracování většího počtu hodin (vlivem nerovnoměrného rozvržení, přesčasy se pro účely dovolené nezapočítávají) bude mít zaměstnanec nově právo na delší dovolenou za daný rok.

Čerpat dovolenou ale zaměstnanci budou nadále podle prakticky stejných pravidel jako dosud, tj. po týdnech nebo dnech, výjimečně se svým souhlasem i po půldnech. Jen pokud jim vyjde zbývající dovolená v délce například jedné hodiny, budou si moci vyčerpat se svým souhlasem tuto hodinu.

Nevyčerpanou dovolenou nad zákonné minimum (tj. běžně pátý týden dovolené) pak bude na základě písemné žádosti zaměstnance možné převést do dalšího kalendářního roku, nebudou tedy již zaměstnavatelům hrozit sankce, když si zaměstnanec tuto nadstandardní dovolenou nestihne vyčerpat.

Nová dovolená má být spravedlivější pro zaměstnance pracující v nerovnoměrném rozvržení, na kratší pracovní dobu, případně i při změnách zaměstnání. Zaměstnanců pracujících v rovnoměrném rozvržení ve standardní pracovní době se prakticky nedotkne.

Přenastavit systém počítání a evidování dovolené ovšem budou muset úplně všichni zaměstnavatelé. Na spekulace, zda by k odstranění nespravedlností nestačil méně administrativně zatěžující zásah, už je pozdě, teď už zbývá jen: pustit se do práce.

Vysílání zaměstnanců od 30. července 2020

Změny plynoucí ze směrnice EU 2018/957 se dotknou zejména zaměstnanců vysílaných do České republiky ze zahraničí na dobu delší než 12 měsíců, případně 18 měsíců při splnění zvláštních podmínek. Na zaměstnance takto dlouhodobě vyslané do ČR se bude vztahovat celá úprava výkonu práce v pracovním poměru podle českého zákoníku práce, s výjimkou úpravy vzniku, změn a skončení pracovního poměru.

Zahraníční zaměstnavatel tedy bude vůči svému zaměstnanci dlouhodobě vyslanému do ČR například povinen v plném rozsahu respektovat českou úpravu dovolené a překážek v práci, pokud pro zaměstnance budou výhodnější než právní úprava domovského státu, ale nebude se muset řídit seznamem výpovědních důvodů obsaženým v zákoníku práce.

Pro vyslání do ČR kratší než 12/18 měsíců bude nadále platit minimální standard českých pracovních podmínek podle § 319 zákoníku práce, rozšířený novelou i na mzdové příplatky, podmínky ubytování a náhradu cestovních výdajů.

Doručování od 30. července 2020

Současné velice nepraktické a soudy poměrně široce vykládané pravidlo, že zaměstnavatel musí důležité pracovní právní písemnosti doručovat zaměstnanci do vlastních rukou na pracovišti, v jeho bytě, anebo kdekoli bude zastížen, a až v případě prokazatelné nemožnosti takového doručení může přistoupit k doručování poštou, bude novelou odstraněno.

Nově k využití poštovního doručení bude stačit, že nebude zaměstnanci písemnost možné doručit osobně na pracovišti. Zároveň bude upřesněno, že zaměstnavatel poštou doručuje na poslední adresu, kterou mu zaměstnanec písemně sdělil. Bude tedy na zaměstnanci, aby o změnách adresy zaměstnavatele řádně informoval, jinak riskuje fikci doručení na nesprávné adrese.

V dlouholetém souboji zákoníku práce a poštovních podmínek České pošty, s.p., nakonec zákoník práce ustoupil a lhůta k uložení zásilky bude upravena na 15 dnů namísto současných 10 kalendářních dnů, které poštovní podmínky neumožňují splnit.

Na prakticky použitelnou digitalizaci pracovní právního doručování si budeme muset bohužel ještě počkat. Novela sice doplňuje do zákoníku práce úpravu doručování důležitých písemností zaměstnavatele prostřednictvím datové schránky, ovšem zaměstnanec s takovým doručováním bude muset dát zaměstnanci předem písemný souhlas.

Doručování zaměstnancům pomocí jiných elektronických prostředků bude i nadále možné jen s předchozím výslovným písemným souhlasem zaměstnance a zaměstnanec stále musí doručení do 3 dnů od odeslání potvrdit svým elektronickým podpisem, jinak je doručení neúčinné.

Přechod práv a povinností od 30. července 2020

Současná právní úprava přechodu práv a povinností je velmi široká a vede někdy až k absurdním situacím, kdy stačí převedení jakékoli části činnosti zaměstnavatele na jiný subjekt, aby spolu s těmito činnostmi automaticky přešli na tento subjekt i zaměstnanci vykonávající dané činnosti. Zaměstnanci tedy přechází bez jakýchkoli dalších podmínek v případech insourcingu, outsourcingu či změn dodavatele služeb, jak již byl několikrát nucen potvrdit i Nejvyšší soud ČR.

Novela proto doplňuje do zákoníku práce seznam podmínek, které musí být pro uplatnění přechodu zaměstnanců v případě převodu činnosti zaměstnavatele či jejich části všechny splněny. Například bude muset být činnost po převodu vykonávána stejným nebo obdobným způsobem a rozsahem a bezprostředně před převodem bude muset existovat skupina zaměstnanců, která byla zaměstnavatelem záměrně vytvořena za účelem výhradního nebo převážného vykonávání činnosti.

Problémy zaměstnavatelům působí také fakt, že převádění zaměstnanci můžou pracovní poměr ukončit kdykoli před přechodem k novému zaměstnavateli, a to s účinností ke dni předcházejícímu převodu. Přejímající zaměstnavatel je tedy do poslední chvíle v nejistotě, kteří zaměstnanci k němu přejdou. Tento nedostatek novela řeší doplněním lhůty pro výpověď zaměstnance z důvodu převodu. Pokud bude zaměstnanec včas, tj. 30 dní před převodem, doručena informace zaměstnavatele o převodu, bude moci zaměstnanec dát výpověď do 15 dnů od doručení této informace a pracovní poměr mu skončí dnem předcházejícím převodu.

Pokud zaměstnavatel informační povinnost včas anebo zcela nesplní, může dát zaměstnanec výpověď kdykoli před přechodem s účinností ke dni předcházejícímu nabytí účinnosti přechodu, a navíc ještě do 2 měsíců po přechodu s 15denní výpovědní dobou.

Sdílené pracovní místo od 1. ledna 2021

Velmi propagovanou změnou je zvýšení flexibility ve formě zavedení sdíleného pracovního místa. Dva nebo více zaměstnanců budou moci uzavřít písemnou dohodu se zaměstnavatelem, na základě které si budou za sjednaných podmínek sami mezi sebou domlouvat svůj společný rozvrh pracovní doby.

Písemný rozvrh pracovní doby na nejvýše čtyřtýdenní vyrovnávací období pak budou muset zaměstnanci předkládat zaměstnavateli nejpozději týden před začátkem tohoto období a s dvoudenním předstihem budou moci rozvrh následně upravovat, pokud si strany nedohodnou jiné termíny. Dohodu bude moci kterákoli strana vypovědět bez uvedení důvodu s 15denní výpovědní dobou.

Podobnou úpravu, s o něco vyšší flexibilitou, obsahuje slovenský zákoník práce již od roku 2011. Dle dostupných informací ji však využívá méně než procento slovenských zaměstnavatelů. Uvidíme tedy, jaký bude úspěch této novinky v českém prostředí.

Další změny od 30. července 2020

Velice pozitivní změnou je zrušení povinnosti zaměstnavatele vydávat potvrzení o zaměstnání u dohod o provedení práce, a to alespoň v případech, kdy se vejdou pod limit pro odvod nemocenského pojištění a z odměny nejsou odváděny exekuční srážky.

Okruh vedoucích zaměstnanců, se kterými si zaměstnavatel může sjednat možnost odvolání/vzdání se funkce, nebude možné rozšiřovat nad rámec nejvyššího vedení vymezeného zákoníkem práce. V případě odvolání či vzdání se funkce pak výkon funkce skončí již dnem doručení dokumentu druhé straně, nikoli dnem následujícím po tomto doručení.

Novela má dále vyřešit problémy s uplatněním občanskoprávní úpravy běhu lhůt - v případě pokračování promlčecí či prekluzivní lhůty po odpadnutí překážky lhůta dle občanského zákoníku neskončí dříve než za 6 měsíců ode dne, kdy začala znovu běžet. Zejména u dvouměsíční lhůty pro uplatnění neplatnosti rozvázání pracovního poměru u soudu možnost takového prodloužení způsobuje značnou nejistotu stran. Nově proto v pracovněprávních vztazích po odpadnutí zákonné překážky - například vyšší moc, kdy zaměstnanec kvůli svým závažným zdravotním problémům nemohl včas podat žalobu na neplatnost výpovědi - pouze doběhne zbytek lhůty bez prodlužování. Pokud by však zbývalo méně než 5 dnů do uplynutí lhůty, skončí lhůta za 10 dní ode dne, kdy začala znovu běžet.

K menším úpravám dojde i v oblasti pracovní doby, například u pružného rozvržení bude rozšířen seznam situací, kdy se použije pevný rozvrh, o dobu čerpání dovolené a některé další situace; „tříměsíční rozvržení pracovní doby“ bude nahrazeno „vícesměnným“ atp.

Další změny od 1. ledna 2021

Zaměstnanci budou mít nově díky poněkud nesystematickému pozměňovacímu návrhu právo na čerpání jednoho týdne placeného volna za rok k organizaci akcí pro děti a mládež (tábory a soustředění) v rámci stanovených subjektů. Vyplacenou náhradu mzdy do stanovené maximální výše bude zaměstnavateli následně kompenzovat stát.

V případě smrti zaměstnance v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání bude zvýšena částka jednorázového odškodnění pozůstalých a rozšířen okruh osob, které na toto odškodnění dosáhnou.

V případě dotazů se prosím obraťte na autory článku nebo na daňový tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

Součástí novely zákoníku práce je mimo jiné implementace novely směrnice EU o vysílání zaměstnanců (2018/957), kterou musí ČR provést nejpozději do 30. července 2020. Některé části novely zákoníku práce proto budou účinné právě od 30. července, zbytek od 1. ledna 2021 (zejména část týkající se dovolené).

Judikátové okénko

Nejvyšší správní soud na téma prekluze

Vladimír Sopkuliak

vladimir.sopkuliak@cz.ey.com
+420 730 191 770

Tentokrát vám přinášíme další zajímavý rozsudek na téma prekluze.⁵

Situace

Společnost se svou žalobou domáhala ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v zahájení a provádění kontroly daně z příjmů právnických osob zahájené dne 1. 8. 2018 za zdaňovací období (hospodářský rok) od 1. 10. 2008 do 30. 9. 2009, od 1. 10. 2009 do 30. 9. 2010 a od 1. 10. 2010 do 30. 9. 2011.

Společnost byla názoru, že daňová kontrola byla zahájena po uplynutí prekluzivní lhůty k vyměření daně.

Vybrané argumenty městského soudu

Městský soud zakázal Specializovanému finančnímu úřadu („SFU“), aby pokračoval v daňové kontrole daně z příjmů právnických osob zahájené protokolem ze dne 1. 8. 2018 ve vztahu k daňové ztrátě za hospodářský rok 2008/2009 a přikázal mu, aby daňovou kontrolu v daném rozsahu zastavil.

Městský soud se zabýval výkladem § 38r odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů („ZDP“). Společnost vykázala daňovou ztrátu ve zdaňovacím období hospodářského roku 2009 a mohla ji uplatnit v hospodářských letech 2010 až 2014. Posledním obdobím, v němž mohla uplatnit tuto daňovou ztrátu, byl rok 2014 (končící 30. 9. 2014) - tento rok je rozhodný pro uplynutí lhůty pro stanovení daně. Lhůta pro podání řádného daňového tvrzení činila 6 měsíců a dle městského soudu lhůta pro stanovení daně za rok 2009 by tak běžela od 1. 4. 2015 a skončila by 3. 4. 2018.

Tak by tomu bylo bez pochyb, pokud by nedošlo k tzv. „řetězení ztrát“, o něž prodloužení lhůty opíralo SFU. SFU tvrdilo, že v době, kdy mohla být uplatněna daňová ztráta za rok 2009, vznikla opět daňová ztráta (zde v roce 2014), která měla vliv na běh lhůty.

Městský soud odmítl doslovný výklad ustanovení § 38r odst. 2 ZDP, protože ten by vedl k neomezené době ke stanovení daně. Vycházel proto ze smyslu a účelu citovaného ustanovení, jímž nemůže být nekonečné řetězení lhůty. Přiklonil se proto k názoru, že lhůta lze takto prodloužit pouze jednou. Městský soud dospěl k závěru, že lhůta pro stanovení daně za období hospodářských let 2009 až 2014 skončila dne 3. 4. 2018.

Skutečnost, že v roce 2014 žalobkyně vykázala novou daňovou ztrátu, pak městský soud označil za nerozhodnou, neboť lhůta pro stanovení daně za hospodářský rok 2008/2009 podle § 38r odst. 2 ZDP skončila v roce 2014 a teprve poté mohla začít běžet lhůta podle § 148 odst. 1 daňového řádu („DŘ“). Vznik daňové ztráty v roce 2014 nemohl nijak prodloužit lhůtu ke stanovení daně za roky 2009 až 2013 a zahájení daňové kontroly dne 1. 8. 2018 bylo nezákonné.

Městský soud se dále zabýval vlivem výzvy k podání dodatečného daňového přiznání ze dne 21. 3. 2018 na běh lhůty k doměření daně ve vztahu k § 148 odst. 2 písm. a) DŘ. Zkoumal naplnění podmínky, zda výzva vedla k doměření daně, a nepřistoupil na názor SFU, že k tomu bylo třeba zahájit daňovou kontrolu. Dospěl k závěru, že v dané věci výzva nevedla k doměření daně.

⁵ http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2019/0388_2Afs_1900070S_20200618124222.pdf

Vybrané argumenty Nejvyššího správního soudu

Nejvyšší správní soud („NSS“) sice rozsudek městského soudu zrušil – nikoliv však apriori z důvodu nesouhlasu s výše naznačenou argumentační linií, avšak z toho důvodu, že výrok rozsudku městského soudu zčásti neodpovídá žalobnímu návrhu a že odůvodnění rozsudku není podkladem pro takto formulovaný výrok (primárně nebylo zřejmé, proč se městský soud ve výroku omezil pouze na hospodářský rok 2008/2009).

Co se týče tzv. řetězení lhůt v důsledku dalších ztrát vykázaných v období, v němž může být odečítána původní ztráta, NSS odkázal na nedávný rozsudek k této problematice vylučující řetězení ztrát, a souhlasil tedy s názorem městského soudu.

NSS nesouhlasil s názorem SFU o „podmíněném“ prodloužení lhůty vydáním výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, na niž bylo daňovým subjektem reagováno negativně, přičemž důvodnost prodloužení lhůty by se mohla prokázat až daňovou kontrolou zahájenou právě v době tohoto „podmíněného“ prodloužení. Dle NSS výzva podle § 145 odst. 2 DŘ vytváří nezbytný prostor pro dobrovolné splnění daňové povinnosti daňovým subjektem a tento prostor mu musí být poskytnut. Pokud výslovně odmítne využít této možnosti a je-li třeba k prokázání správcem daně ve výzvě tvrzeného podezření provedení daňové kontroly, musí být i ta zahájena včas, tedy v původní lhůtě.

V případě dotazů se prosím obraťte na autora článku nebo na daňový tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

Co se týče tzv. řetězení lhůt v důsledku dalších ztrát vykázaných v období, v němž může být odečítána původní ztráta, NSS odkázal na nedávný rozsudek k této problematice vylučující řetězení ztrát, a souhlasil tedy s názorem městského soudu. NSS nesouhlasil s názorem SFU o „podmíněném“ prodloužení lhůty vydáním výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, na niž bylo daňovým subjektem reagováno negativně. Dle NSS výzva vytváří nezbytný prostor pro dobrovolné splnění daňové povinnosti daňovým subjektem a tento prostor mu musí být poskytnut. Pokud výslovně odmítne využít této možnosti a je-li třeba k prokázání správcem daně ve výzvě tvrzeného podezření provedení daňové kontroly, musí být i ta zahájena včas, tedy v původní lhůtě.

Judikátové okénko

Nejvyšší soud k pracovní smlouvě na „administrativní činnosti“ a souběhu s funkcí člena představenstva družstva

Ondřej Havránek

Ondrej.Havranek@cz.eylaw.com
+420 703 891 387

Vladimír Petráček

Vladimir.Petracek@cz.eylaw.com
+420 704 865 121

Před Nejvyšší soud („NS“) se opět dostal případ, ve kterém byla předmětem sporu platnost pracovní smlouvy uzavřené členem statutárního orgánu, zde konkrétně člena představenstva družstva. NS v tomto rozsudku (27 Cdo 4482/2018-402) potvrdil svou předchozí zásadní judikaturu z roku 2018 a navázal na ni.

Situace

Bytové družstvo uzavřelo se členem svého představenstva pracovní smlouvu, ve které dohodli jako náplň práce činnosti „administrativního charakteru“, např. vyhledávání listin pro podání žalob v archivu, správa počítačové sítě, digitalizace dokumentů, kontrola bytů, kontrola majetku a nahlášených oprav, analýza „toho, co se v družstvu vlastně přihodilo,“ atd.

Na majetek družstva byl následně vyhlášen konkurs. Člen představenstva družstva se domáhal zaplacení mzdy z uvedené pracovní smlouvy za část roku 2009, což insolvenční správce odmítl. S odkazem na dřívější judikaturu byla podle názoru insolvenčního správce pracovní smlouva neplatná, neboť náplň pracovního poměru nemůže být výkon činnosti člena statutárního orgánu.

Soudy prvního i druhého stupně (druhý z nich v říjnu 2017) přisvědčily závěru insolvenčního správce o neplatnosti pracovní smlouvy pro (tehdy) nedovolený souběh a žalobu zamítly.

Právní hodnocení NS

Před vydáním rozhodnutí NS v této věci nicméně vydal NS přelomový rozsudek svého velkého senátu, č.j. 31 Cdo 4831/2017-441, ve kterém povolil v obecné rovině existenci souběhu smlouvy o výkonu funkce člena statutárního orgánu a pracovní smlouvy na tutéž nebo obdobnou činnost (tzv. pravý souběh). Hlavní závěry tohoto rozsudku se uplatní i nadále:

- ▶ Smlouva ohledně činnosti spadající do působnosti statutárního orgánu není neplatná jen proto, že ji strany nazvaly pracovní smlouvou, případně v ní podřídily vztah mezi obchodní korporací a členem jejího statutárního orgánu režimu zákoníku práce.
- ▶ Činnost člena statutárního orgánu obchodní korporace spadající do náplně této funkce přesto nikdy není závislou prací ve smyslu § 2 odst. 1 zákoníku práce pro chybějící vztah nadřízenosti a podřízenosti.
- ▶ Závislou prací plně v režimu zákoníku práce a na základě platné pracovní smlouvy je situace, kdy člen statutárního orgánu pracuje pro obchodní korporaci při odborné činnosti, která nesouvisí s výkonem funkce člena statutárního orgánu (např. správce počítačové sítě, programátor software).
- ▶ Člen statutárního orgánu tedy může s obchodní korporací sjednat, že se jejich vztah při činnostech spadajících pod výkon funkce člena statutárního orgánu bude řídit zákoníkem práce. Takové podřízení smlouvy mezi obchodní korporací a členem jejího statutárního orgánu pod režim zákoníku práce ale nedělá ze člena statutárního orgánu zaměstnance společnosti. Jejich vztah zůstává vztahem obchodněprávním (tedy v režimu občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích) a zákoníkem práce se budou řídit pouze ty právní otázky, u nichž to z povahy věci přichází v úvahu.

- ▶ Stejně je potřeba se dívat i na souběžnou „manažerskou“ smlouvu (uzavřenou vedle smlouvy o výkonu funkce) upravující výkon činností spadajících do působnosti statutárního orgánu. Ta je podle NS svého druhu dodatkem ke smlouvě o výkonu funkce. Musí tak mít písemnou formu, jednoznačně vymezovat všechny složky odměny člena statutárního orgánu a být schválena valnou hromadou nebo jiným nejvyšším orgánem obchodní korporace.
- ▶ Režimem zákoníku práce se v pracovní nebo „manažerské“ smlouvě nikdy nebude řídit vznik a zánik funkce člena statutárního orgánu, předpoklady výkonu funkce a důsledky jejich absence, odměňování členů statutárních orgánů, forma smlouvy o výkonu funkce a povinnost jejího schválení příslušným orgánem, povinnost vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře a důsledky jejího porušení. Uvedená zákonná pravidla jsou kogentní a nelze se od nich odchýlit.

Na tomto judikатурním základě NS v aktuálním rozsudku dovodil, že konkrétní pracovní smlouva, uzavřená mezi dovolatelem a družstvem, nebyla absolutně neplatným právním úkonem jen proto, že náplní práce dovolatele měly být stejné činnosti, jaké spadaly do působnosti představenstva družstva (a jaké měl tudíž dovolatel plnit z titulu výkonu funkce člena představenstva).

Ve smyslu sjednocujícího judikátu NS uvedeného výše je nutné na pracovní smlouvu na „administrativní činnosti“ nahlížet jako na (svého druhu) dodatek ke smlouvě o výkonu funkce, protože nejde o odbornou činnost, kterou by bylo možné vykonávat v klasickém pracovněprávním režimu. Dalším důsledkem tohoto posouzení je, že spory mezi obchodní korporací a členem jejího statutárního orgánu týkající se výkonu funkce - a tedy i dané pracovní smlouvy - rozhodují v prvním stupni krajské, nikoli okresní soudy.

NS případ vrátil zpět nižším soudům. Ty budou muset mimo jiné posoudit, zda při uzavření pracovní smlouvy byly dodrženy stejné právní požadavky, jaké by byly kladeny na uzavření smlouvy o výkonu funkce.

V případě dotazů se prosím obraťte na autory článku nebo na daňový tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

Nejvyšší soud potvrdil, že pracovní smlouva mezi obchodní korporací a členem jejího statutárního orgánu na činnost spadající pod výkon funkce (to budou vždy i související administrativní činnosti) není neplatná jen proto, že ji strany uzavřely jako pracovní a podřídily ji režimu zákoníku práce. Podstatné otázky vzniku a zániku funkce člena orgánu, zastupování společnosti, odpovědnosti za výkon funkce a odměňování se ale budou řídit zákonem o obchodních korporacích. Smlouva vyžaduje schválení nejvyšším orgánem obchodní korporace.

Judikátové okénko

Nejvyšší správní soud ve věci mezinárodního pronájmu pracovní síly

Adam Linek

adam.linek@cz.ey.com
+420 730 191 859

Miroslava Pohnánová

Miroslava.Pohnanova@cz.ey.com
+420 731 627 059

NSS posuzoval otázku působení zaměstnanců slovenského zaměstnavatele u objednatele služeb v ČR, a to zejména z pohledu klasifikace činnosti a souvisejících příjmů podle zákona o daních z příjmů („ZDP“).

Skutkový stav

Česká společnost uzavřela se slovenskou firmou smlouvu o dílo, na jejímž základě působili v České republice v letech 2013 až 2015 zaměstnanci slovenské společnosti. Hlavní činností slovenských zaměstnanců byla výroba, opracování, oprava a kontrola odlitků. Výroba odlitků však neprobíhala ve formě ucelených subdodávek (jak by bylo u smlouvy o dílo standardní), ale jednalo se o stále se opakující činnost bez předem určené kvantifikace či specifikace, která byla začleněna do celkového výrobního procesu české společnosti.

Správce daně dospěl k závěru, že činnost slovenského zaměstnavatele nebyla pro českou společnost zhotovením díla, nýbrž pravidelným, soustavným a dlouhodobým poskytováním pracovní síly. Z tohoto titulu považoval správce daně českou společnost za tzv. ekonomického zaměstnavatele ve smyslu § 6 odst. 2 ZDP a doměřil jí k úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období 2013–2015.

Stejný závěr učinil i Krajský soud v Ostravě a potvrdil postup správce daně.

Právní hodnocení NSS

Jádrem sporu byla skutečnost, zda vztahy mezi slovenskou a českou společností naplnily znaky mezinárodního pronájmu pracovní síly ve smyslu § 6 odst. 2 zákona o daních z příjmů, nebo zda se mohlo jednat o dodání služeb české společnosti na základě smlouvy o dílo.

NSS dovodil, že mezi podstatné znaky mezinárodního pronájmu pracovní síly patří zejména skutečnost, že daňový rezident ČR objednává určité množství pracovníků s určitou kvalifikací, určuje dobu, po kterou je bude potřebovat, přímo jim ukládá úkoly a řídí a kontroluje jejich práci. Další nezbytnou podmínkou je rovněž skutečnost, že příjmy za práci jsou vypláceny pronajatým pracovníkům prostřednictvím jejich zahraničního zaměstnavatele.

NSS se v předmětném rozsudku ztotožnil s argumentací krajského soudu a potvrdil, že pro posouzení charakteru příjmů ve smyslu ZDP je relevantní skutečný obsah vzájemného vztahu plátce a poplatníka, a nikoli právní důvod vzniku tohoto vztahu. Zásadním parametrem mezinárodního pronájmu pracovní síly je také skutečnost, že pracovníci vykonávají práci podle příkazů příjemce (v tomto případě české společnosti), který z něho má užitek.

Všechny tyto znaky byly dle názoru NSS naplněny, neboť pracovníci vykonávali činnost na základě pokynů od vedoucích zaměstnanců české společnosti, byli součástí výrobního procesu české společnosti a vykonávali práci podle jejich potřeb v její provozovně.

NSS potvrdil, že předmětem plnění závazku mezi českou a slovenskou společností nebylo provedení konkrétního díla, ale poskytnutí pracovní síly. Ekonomickým přínosem pro českou společnost byla činnost zaměstnanců zahraniční společnosti jako taková, a proto je česká společnost ve vztahu k těmto zaměstnancům považována za ekonomického zaměstnavatele dle § 6 odst. 2 ZDP.

V případě dotazů se prosím obraťte na autory článku nebo na daňový tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

NSS potvrdil, že předmětem plnění závazku mezi českou a slovenskou společností nebylo provedení konkrétního díla, ale poskytnutí pracovní síly. Ekonomickým přínosem pro českou společnost byla činnost zaměstnanců zahraniční společnosti jako taková, a proto je česká společnost ve vztahu k těmto zaměstnancům považována za ekonomického zaměstnavatele dle § 6 odst. 2 ZDP.

Judikátové okénko

Rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-276/18 KraKVeT Marek BaTKo

Stanislav Kryl

stanislav.kryl@cz.ey.com
+420 731 627 021

Soudní dvůr Evropské unie („SDEU“ či „Soud“) zveřejnil rozsudek ve věci C-276/18 KraKVeT Marek BaTKo sp.k.⁶ („KraKVeT“), který je podle našeho názoru v mnoha ohledech přelomový. Rozsudek se zabýval zásiláním zboží konečným spotřebitelům, má ale přesah do běžné obchodní činnosti. Je to totiž poprvé, co Soud uvedl konkrétní kritéria, která by měla být posuzována při určení, na čí účet jedná dopravce.

Situace

Polská společnost KraKVeT prodávala krmivo pro zvířata finálním zákazníkům do Maďarska. Pro tyto účely měla zřízený e-shop s maďarskou doménou, kde si zákazníci mohli zboží nakoupit. KraKVeT nabízela zboží bez přepravy, což znamená, že formálně přepravu zajišťoval zákazník. Maďarský zákazník si mohl zboží odvézt z polského skladu sám nebo si objednat vlastního dopravce anebo využít zásilatelenskou společnost, kterou doporučoval na svém webu KraKVeT. Když zákazník využil možnosti objednat dopravu u doporučené zásilatelenské společnosti, společnost KraKVeT dále již vše zajistila a zákazník nemusel zásilatelenskou společnost sám kontaktovat. Zákazník za zboží i dopravu zaplatil jednu částku, a navíc mohl při určitém objemu nákupu dosáhnout na slevu z celkové ceny včetně dopravy. Cílem takového obchodního nastavení bylo vyhnout se zásilkovému prodeji, který předpokládá, že zboží je přepraveno ke spotřebiteli v jiném členském státě „*dodavatelem nebo na jeho účet*“. Pokud by se jednalo o zásilkový prodej, společnost KraKVeT by musela uplatnit maďarskou DPH ve výši 27 % na místo polské DPH ve výši 8 %. Společnost získala i závazné posouzení polské finanční správy, která uplatnění polské DPH přikázala.

Rozhodnutí Soudu

1. „Odesláno nebo přepraveno na účet“

Soud řešil několik otázek. Tou nejdůležitější otázkou bylo, jak vykládat pojem „zboží bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet“. V daném případě Soud vykládal ustanovení o zasílání zboží,⁷ ale jeho závěry lze použít i na běžné dodání zboží do jiného členského státu EU („JČS“).⁸ Pro uplatnění osvobození je totiž nutné, aby zboží bylo přepraveno do JČS dodavatelem nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich. Rovněž podle nových pravidel „quick fixes“⁹ je prostředníkem ten z dodavatelů v obchodním řetězci, který zboží dopravuje sám, nebo pokud je zboží dopraveno třetí osobou na jeho účet.¹⁰ To je v zásadě stejný koncept jako u zasílání zboží.¹¹

Pro určení, na čí účet dopravce jedná, jsou dle Soudu sice důležité smluvní podmínky, ale ty ne vždy odráží hospodářskou realitu. Podstatné je, kdo skutečně rozhoduje o tom, jak má být zboží odesláno nebo přepraveno. Pokud při iniciování a organizaci přepravy převažuje role dodavatele, pak se má za to, že přeprava byla zařízena na jeho účet. Při celkovém posouzení situace je pak důležité vzít v potaz následující skutečnosti:

a) Význam dopravy pro danou transakci

nabízí-li dodavatel aktivně zboží v jiném členském státě EU, pak lze předpokládat, že organizování možnosti dopravy bude podstatná část této činnosti;

b) Kdo skutečně rozhoduje o způsobu odeslání nebo přepravy

tj. posoudit, zda pořizovatel skutečně musí činit nějaké aktivní kroky k uzavření smlouvy s dopravcem, nebo pouze formálně schvaluje rozhodnutí, která již byla učiněna dodavatelem;

⁶ http://curia.europa.eu/juris/document/document_list.jsessionid=CF8B25D652E92553B4579F2EDAFA218E7?text=&docid=227564&pageIndex=0&doclang=CS&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7324265

⁷ Článek 33 Směrnice DPH

⁸ Článek 138 Směrnice DPH

⁹ Sněmovní tisk 572

¹⁰ „who dispatches or transports the goods either himself or through a third party acting on his behalf“

¹¹ „goods dispatched or transported by or on behalf of the supplier“

c) Riziko spojené s odesláním a dodáním zboží

riziko spojené s dopravou zboží sice nese zasilatelská společnost, nicméně náklady spojené s náhradou škody by v konečném důsledku nesl dodavatel;

d) Platební podmínky

pokud platba za zboží a dopravu je předmětem jedné finanční transakce, jde o indicii významného zapojení dodavatele do dopravy zboží;

Podle kritérií, které Soud stanovil, je zřejmé, že doprava byla zajištěna na účet KrakVetu, nikoliv na účet maďarského zákazníka. Proto musela být uplatněna maďarská DPH.

2. Zneužití práva?

Soud se dále zabýval otázkou, zda dané obchodní nastavení má znaky zneužití práva. Pro zneužití práva by musely být splněny dvě podmínky - (i) výsledkem transakce je získání daňového zvýhodnění a (ii) získání tohoto zvýhodnění je také hlavním účelem transakce. V posuzovaném případě bylo jasné, že motivací pro tuto obchodní strukturu je nižší sazba DPH v Polsku.

Použití různých sazeb DPH v členských státech obecně není zneužitím práva, ale pouze důsledkem toho, že DPH není plně harmonizována napříč EU. Soud dále zopakoval, že společnosti mají obecně právo zvolit si takovou obchodní strukturu, která povede k nižšímu zdanění. O zneužití práva by šlo v případě, kdyby zasilatelská společnost pouze zastírala, že poskytuje služby přepravy zboží, což v tomto případě nebylo.

3. Spolupráce členských států EU

Dále byl Soud dotázán, jak přistoupit k tomu, že jeden členský stát (Polsko) vydal pozitivní závazné posouzení na místo plnění transakce, a zároveň druhý stát (Maďarsko) toto nerespektoval a snažil se doměřit vlastní daň. Soud uvedl, že členské státy sice mají nástroje ke spolupráci a výměně informací,¹² to ale nebrání tomu, aby na určitou transakci aplikovaly svá vlastní pravidla zdanění, bez ohledu na to, že jiný stát už tuto transakci zdanil. Zároveň jsou ale národní soudy povinni předložit SDEU předběžnou otázku, pokud zjistí, že stejné plnění se ve druhém členském státě zdaňuje jinak.

Rádi se společně s vámi zamyslíme, jaké dopady má tento rozsudek na vaši společnost. Často totiž vidíme případy, kdy obchodník vedle faktury za zboží vystaví i fakturu za dopravu, a následně tuto dopravu alokuje k jinému prodeji ve stejném řetězci. Doprava ale bude souviset s prodejem či nákupem toho obchodníka v řetězci, který skutečně iniciuje a organizuje dopravu, a to se zřejmě pozná podle výše uvedených kritérií.

V případě dotazů se prosím obraťte na autora článku nebo na daňový tým EY, se kterým pravidelně spolupracujete.

Rozsudek KrakVet se dá označit za přelomový. Je to totiž poprvé, co Soud vyslovil konkrétní kritéria, podle kterých je možné určit, na čí účet je doprava zajištěna. Pokud se vaše společnost účastní obchodování se zbožím v řetězci, doporučujeme promyslet dopady rozsudku na alokaci dopravy.

¹² Zejména Nařízení č. 904/2010

Víte, že?

- ▶ přehled zajímavých alertů z produkce EY k aktuálním daňovým tématům najdete na [ey.cz/tax](https://www.ey.com/cs_cz/tax)?
- ▶ Nejvyšší správní soud rozhodl v otázce daně z nabytí nemovitých věcí u jednotek v rodinných domech?¹³
- ▶ Finanční správa publikovala informaci ke změnám sazeb DPH od 1. 7. 2020?¹⁴
- ▶ Ministerstvo financí předložilo vládě návrh věcného záměru nového zákona o účetnictví?¹⁵

¹³ https://www.ey.com/cs_cz/tax/alerts/nejvyssi-spravni-soudi-rozhodl-v-otazce-dane-z-nabyti-nemovitych-veci-u-jednotek-v-rodinnych-domech

¹⁴ <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/dan-z-pridane-hodnoty/informace-stanoviska-a-sdeleni/sazby-dane/2020>

¹⁵ <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNBHXJBT1V>

EY | Audit | Daně | Transakce | Poradenství

Informace o EY

EY je předním celosvětovým poskytovatelem odborných poradenských služeb v oblasti auditu, daní, transakčního a podnikového poradenství. Znalost problematiky a kvalita služeb, které poskytujeme, přispívají k posilování důvěry v kapitálové trhy i v ekonomiky celého světa. Výjimečný lidský a odborný potenciál nám umožňuje hrát významnou roli při vytváření lepšího prostředí pro naše zaměstnance, klienty i pro širší společnost.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právní osobou. Ernst & Young Global Limited, britská společnost s ručením omezeným garancí, služby klientům neposkytuje. Pro podrobnější informace o naší organizaci navštivte prosím naše webové stránky [ey.com](https://www.ey.com).

Nepřejete-li si odebírat Daňové zprávy EY, prosím kontaktujte Elišku Rozsíválovou e-mailem na adrese eliska.rozsivalova@cz.ey.com nebo telefonicky na čísle: +420 225 335 261.

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Kontaktní údaje

Zdanění společností

Jan Čapek +420 731 627 002
Libor Frýzek +420 731 627 004
Ondřej Janeček +420 731 627 019
René Kulínský +420 731 627 006
Lucie Říhová +420 731 627 058
Jana Wintrová +420 225 335 248

DPH a cía

Jan Čapek +420 731 627 002
René Kulínský +420 731 627 006

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová +420 731 627 041

Právo

Ondřej Havránek +420 703 891 387

EY

Tel: +420 225 335 111
E-mail: ey@cz.ey.com

© 2020 Ernst & Young, s.r.o.
Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat se jako na poskytnutí účetního, daňového ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

[ey.com/cz](https://www.ey.com/cz)